

Un milió per un segon referèndum

Massiva manifestació a Londres per exigir a May una nova consulta sobre el 'Brexit'

Manifestants a la capital britànica ■ EFE

116119-12018760

ESPAI PISCINES

BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com
Ens banyem?

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 24 de març del 2019. Any XLIV. Núm. 14947 - AVUI / Any XLI. Núm. 13817 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Puigdemont, la internacionalització

ARREST • Es compleix un any de la detenció a Alemanya de l'expresident a l'exili quan tornava a Bèlgica des de Finlàndia

GIR • El rebuig del tribunal de Schleswig-Holstein a la rebel·lió noqueja la justícia espanyola i posa en qüestió la causa de l'1-0

El president de la Generalitat, Quim Torra, va ser interpel·lat per membres dels CDR en un acte a Sabadell ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Molestos amb la retirada

L'actuació dels Mossos pel groc en algunes escoles aixeca crítiques

Entrevista Josep Riba

Advocat de Carles Mundó

“La violència no s’ha acreditat i penso que no s’acreditarà”

Nacional

P10

Òmnium fa una crida a defensar drets i llibertats

L'entitat, que ha sumat 62.000 socis en un any, espera arribar als 200.000

Nacional

P13

Mobilització a Barcelona contra Vox i el racisme

Entitats i diversos partits participen en la marxa al crit de “No passaran”

137277-1127258w

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 14.00 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Avui, a partir de les 14.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

Anglesos

Mentre el Brexit descabdella els seus avatars pensament surrealista, alguns anglesos segueixen pendents de les coses realment importants. El corresponent a Londres del *New York Times* ha fet recentment un ampli resum de l'apassionant i aferrissat debat que s'ha generat al voltant de les cartes al director del *Henley Standard*. Henley és un deliciós poblet a la riba del Tàmesi on pescava, feliç, un George Orwell adolescent. A la premsa britànica, les cartes al director comencen, totes, amb el reglamentari "Sir". Com ja sap el lector, Sir seria equivalent en aquest context al nostre "Senyor". Doncs bé, la intrèpida senyora Liz Hatch va fer la seva carta al director en aquests termes "Sir, per què heu de continuar utilitzant aquesta arcaica tradició de començar les cartes amb Sir? No soc de cap manera una feminista, però potser seria hora d'erradicar aquesta actitud sexista." El director es va defensar immediatament, però en un gest cavalle-

A la premsa britànica, les cartes al director comencen, totes, amb el reglamentari "Sir,"

resc va fer cas a la senyora Hatch i va decidir posar fi al costum. Potser no sospitava que li caurien al damunt multitud de cartes d'altres lectors defensant el manteniment d'una tradició tan "meravellosament passada de moda" i, no cal dir, dels que saben distingir entre el sexe de les persones i el gènere gramatical. Alguns es mostraren enfonsats anímicament veient que ja no els seria possible mostrar el seu degut respecte al director del diari amb la vella fórmula. Davant la reacció dels lectors (possiblement subscriptors de tota la vida) del *Henley Standard*, el director va rectificar i "amb el risc d'ofendre la senyora Liz Hatch" va decidir que de llavors endavant les cartes es publicarien amb l'encapçalament de "Sir", o no, segons la voluntat del que l'enviés. Contra la sagrada tradició, el dret a decidir. En temps de *Brexit* s'han de fer equilibris de tota mena. Jo em quedo, però, amb una mostra de l'indomable esperit tradicionalista d'alguns anglesos que, no per això, perden mai el sentit de la ironia. És aquesta breu carta d'un lector que deixa clara la seva posició: "Sir, Seré breu. Fidelment seu."

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Giralt-Miracle a Valls

Hi insisteixo: el crític i historiador de l'art Daniel Giralt-Miracle és una de les persones més amicals i generoses que conec. Ara no ens veiem gaire, però sé que el tinc pròxim. M'envia el catàleg que conté les obres d'art contemporani que va acumular durant anys i va cedir fa prop de vint al Museu de Valls. Per què a Valls, si ell és un barceloní que no hi té vincles familiars? Perquè sap que li cuidaran i exhibiran la donació, perquè hi té amics i perquè hi residien els orígens de Francesc Català-Roca. Vaig conèixer el fotògraf. Sempre que podia parlava amb estimació de Valls. Va ser un gran i sostingut amic de Daniel Giralt-Miracle, i li va encomanar la devoció. Fullejo el catàleg: Le Corbusier, Tàpies, Guinovart, Alfaro, Llimós, Solano, Clavé, Ponç, Viladecans, Llena, Fontcuberta, Artigau, Hernández-Pi-juan, Barceló... M'aturo. No em queda clar si la col·lecció és fruit d'adquisicions o de regals que els artistes li han fet. Com sigui, fruit de la generositat: la de Giralt-Miracle cap als artistes o la dels artistes en agraïment a la de Giralt-Miracle. El catàleg presenta un

“El crític i historiador va cedir al museu de la ciutat la col·lecció d'art

disseny modèlic. La carta amable que l'acompanya és un exercici de papiroflèxia: l'encapçalament treu la pestanya per sobre de la portada. El fill del gran dissenyador Ricard Giralt-Miracle no podia decebre el pare.

El vaig conèixer quan cursava la carrera d'història de l'art. He explicat sovint que vaig triar aquesta disciplina perquè reunia el professorat més brillant llavors de tota la Universitat de Barcelona, secció Filosofia i Lletres: Santiago Alcolea, Oriol Martorell, Alexandre Cirici, Frederic Pau Verrié, Ricard Salvat, Francesc Fontbona, Miquel Porter, Joaquín Yarza... Daniel

Giralt-Miracle, menut, joveníssim i ja amb un nom, ens feia classes de crítica d'art. No recordo si llavors duia barba. La duia quan el vaig retrobar sent director general d'Arts Plàstiques de la Generalitat. Va reunir una col·lecció d'artistes catalans que no va reservar a Barcelona sinó que va fer itinerant per tot Catalunya. Ell personalment es desplaçava per presentar-la, i lloc on anava, lloc on mirava de descobrir quins joves artistes emergien. Va impulsar l'obra del meu germà i de Jaume Simon *La matarona*: uns ferros ondulants de color vermell que s'adaptaven a qualsevol lloc. Va portar l'es-cultura a Cotlliure. Els ferros entraven i sortien pels orificis de la muralla. Un dia el vaig convidar a l'audició de la Missa de les Santes, apoteosi catòlica, sense saber que professa el protestantisme. És un home en tot singular i admirable. Tampoc no sé si encara manté l'estudi on un cop el vaig visitar. En sorties, i et trobaves davant la menta i el cacau de la casa Vicenç de Gaudí. S'havia afaitat ja la barba?

Valls ha estat l'afavorida. Doncs haig, hem, d'anar a Valls.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocronològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/m88d68>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Puigdemont, detingut

La notícia ens va deixar a tots glaçats. “Puigdemont, detingut a Alemanya.” Demà farà justament un any, a les 11.17 del matí del dia 25 d'abril, el 130è president de la Generalitat, Carles Puigdemont, el de l'1-O, va ser detingut a Alemanya quan tornava, per carretera, d'un viatge a Finlàndia. Detingut, traslladat a la presó de Neumünster, al nord d'Hamburg; en llibertat condicional al cap d'uns dies i, quatre mesos després, en llibertat definitiva i de tornada cap a Waterloo. La premsa espanyola –i part de la catalana– es va haver de menjar amb patates els titulars del dia (alguns van ser espectaculars, donant-lo ja per jutjat i condemnat a Espanya; no els reproduiré per estalviar-los la vergonya), el jutge Llarena es va haver d'empassar l'euroordre de detenció (quin ridícul, marededeu) i va quedar clar que ni rebel·lió, ni sedició, ni res que s'hi assembli. Puigdemont deixa-

“Just quan es compleix un any de la seva detenció, el 130è president continua interpel·lant Europa

va clar que l'exili era una bona estratègia. Una bona estratègia que posa en evidència (encara més, si és possible) la barbaritat que és aquest judici que estem vivint al Suprem. A qui jutjarien, ara, si tots haguessin marxat? Un any després de la seva detenció, Puigdemont és viu, políticament parlant (tant, que fins i tot Arrimadas li reconeix la legitimitat anant-lo a veure a Waterloo), planta cara (si cal,

també al PDeCAT) i té corda per a estona. No només perquè no para d'anar d'un país a l'altre internacionalitzant el cas català (em fa l'efecte que en els propers dies sabrem de nous viatges seus) i perquè ha posat en marxa el Consell de la República implicant-hi tots els exiliats, sinó perquè ara va i decideix presentar-se com a cap de llista a les eleccions europees. Veient els titulars de la premsa espanyola el dia que ho va anunciar (Puigdemont no podrà prendre possessió, no gaudirà d'immunitat, serà detingut...) no em vull ni imaginar com devia caure la notícia a Madrid. Ho intentaran tot, perquè no se'n surti. I perquè, a diferència de Ruiz Mateos, ell no només no pugui prendre possessió sinó que acabi a la presó amb qualsevol altre argument. Suposo que Puigdemont ho sap. Però ha decidit continuar interpel·lant Europa. Ni que sigui a costa seva.

EDITORIAL

Un procés cada cop més internacional

Demà, 25 de març, farà un any exacte que la policia alemanya va detenir el president Carles Puigdemont quan tornava cap a Bèlgica, on està exiliat, des de Finlàndia, on havia participat en un acte polític. Aquell dia, semblava que part de l'estratègia d'internacionalització del procés català iniciada amb la dura decisió de part del govern legítim d'exiliar-se, saltava pels aires. La realitat, però, un any després, és que el procés està més internacionalitzat que mai i que la llibertat de moviments que tenen els consellers a l'exili, ja que l'Estat no els reclama judicialment, no fa més que facilitar-la. Entre mig, tant la fiscalia espanyola com l'alemanya van fer de corretja de transmissió de les idees del jutge instructor, Pablo Llarena, però el Tribunal Superior de Schleswig-Holstein va decidir, tant el 3 d'abril com el 22 de maig, que els delictes de rebel·lió i sedició no existien pas perquè no s'havia produït cap escenari de violència. De fet, la primera decisió va incloure deixar Puigdemont en llibertat. Al juliol, la justícia alemanya decidia per tercera vegada i acceptava extraditar el president, però només pel delictes de malversació. Llarena hi va renunciar i, des de llavors, Puigdemont i la resta de consellers poden circular arreu del món, excepte per l'Estat espanyol.

Tot i que el Consell de la República ha tingut alguns entrebancs, la feina de Puigdemont, els consellers a l'exili, Marta Rovira o Anna Gabriel està servint perquè cada cop més països, i sobretot ciutadans d'aquests països, sàpiguen de primera mà què és el procés català i quina ha estat la reacció antidemocràtica de l'Estat espanyol. Ara, a més, aquest procés s'accelerará si el mateix Puigdemont i Oriol Junqueras resulten escollits eurodiputats el 26-M.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

El cor i la raó política

Surt del cor dir a aquells a qui tant preocupa l'hivern demogràfic que protegir la maternitat és protegir les dones que són mares i no pispar els fills aprofitant la seva vulnerabilitat. O alertar els exaltats del burca que el vel més espès és el que cobreix la ment i que en aquest aspecte no estan a recer d'ells mateixos. O denunciar els qui veuen en els altres la xenofòbia que escampen mentre ploren com a damnificats de fake-news. Hi ha raons per a la indignació, segur, però què ens aconsella la raó? És bo que reaccionem davant les barbaritats que

Com es pot respondre a les mentides sense caure en la seva trampa?

contaminen l'espai públic o si ho fem contribuïm a publicitar les extremes dretes? Segons George Lakoff, professor de Berkeley, el llenguatge polític activa els marcs mentals amb els quals la població assumeix els valors que omplen les urnes. Basant-se en Trump analitza diferents estratègies de control i manipulació: provocar per dur el tema a l'àmbit de la hostilitat, assolir audiència i fixar l'agenda; ocultar les intencions reals a través d'estrafolàries proclames que distreuen l'atenció; fer-se la víctima, matar el missatger i esperar sentiments d'odi; llançar globus sonda per verificar la penetració dels seus postulats. Així és com s'intenta conformar la nostra visió del món. L'antídote? Lakoff: no actuar a la defensiva dins del seu camp brut sinó fent propostes positives i activar un marc mental amb valors de pau, solidaritat, diàleg i justícia capaç d'aturar l'atac i la denigració de qualsevol ésser humà.

Les cares de la notícia

ADVOCAT DE CARLES MUNDÓ

Josep Riba

No hi ha violència

És un dels advocats del judici que se celebra al Tribunal Suprem en contra dels líders independentistes. Al final de la sisena setmana de sessions assegura que, de moment, la violència no s'ha acreditat i està convençut que no se certificarà en el que queda de judici.

DIRECTORA DE SOS RACISME CATALUNYA

Alba Cuevas

Mirada a llarg termini

La directora de SOS Racisme a Catalunya demana una resposta immediata, però també mesures a llarg termini per als menors migrants que arriben sols. Avisa que són persones que venen per quedar-se, que volen formar-se i que han de tenir espais d'interacció amb altres joves.

DIRECTOR ARTÍSTIC DE LA MOSTRA D'IGUALADA

Pep Farrés

Tres dècades

Igualada es prepara per celebrar, del 4 al 7 d'abril, una nova edició de La Mostra. Totalment consolidada, aquest any la fira d'espectacles infantils i juvenils celebra ni més ni menys que la trentena edició. Serà també el comiat de qui n'ha estat el director artístic durant cinc anys, l'actor Pep Farrés.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Tiba la corda

El jutge del Suprem empresona Turull, Rull, Bassa, Forcadell i Romeva i processa els que considera els 25 caps del procés. Rovira se'n va a Suïssa.

10
anys

Cadena a Renfe

Un grup d'usuaris de la línia entre Figueres i Barcelona aturen un tren per denunciar el deficient funcionament de la línia i la passivitat de Renfe.

20
anys

Reacció de l'OTAN

El secretari general de l'OTAN, Javier Solana, ordena "operacions aèries contra la República Federal de Iugoslàvia".

Full de ruta

Jordi Grau

Un desastre per a tots

Com totes les coses importants que passen i que estudiem als llibres, una etapa important de la vida d'aquest país va començar sense ni adonar-nos quan el Tribunal Constitucional va liquidar l'Estatut del govern Maragall que el poble de Catalunya havia votat majoritàriament. L'Estatut al qual el poca-solta d'Alfonso Guerra havia fet passar el ribot, el seu cepillo. Potser al mateix temps començava una nova història d'Espanya o una nova petita part d'aquesta història que ara mateix no sé com acabarà, ni quan, ni de quina manera. El que sí està passant, però, és un canvi substancial de les relacions entre Catalunya i Espanya. Res no tornarà a ser igual, o haurà de passar molt de temps perquè les relacions tornin a ser correctes, tot i que no afectuoses. Alguns ho han aconseguit, per exemple països sud-americans que es van independitzar l'un darrere l'altre des de fa molts anys. El que em provoca tristesa és que també això ha

No sé si, com diu l'advocat Boye, la història absoldrà els presos jutjats, però sí que tinc la convicció que el Suprem els condemnarà, i això és un desastre per a tots

afectat les relacions entre una part dels catalans i una part, que no tota, dels ciutadans espanyols. Des del 2010 han passat moltes coses, però el judici als presos polítics ha eixamplat l'abisme. Si la Policia Nacional i, sobretot, la Guàrdia Civil s'havien acabat traient del damunt el pes i la vergonya de tants anys de dictadura franquista, el que han fet alguns dels seus membres en els últims temps i, sobretot, el que fan els testimonis del judici al Suprem ho ha ensorrat tot. Sentir que els manifestants fan cara d'odi, dir que hi va haver violència extrema, assegurar (suposo que per desconeixement sup) que l'Onze de Setembre és una festa independentista, inventar-se una bandera d'Òmnium o assegurar que això sembla el País Basc dels centenars de morts, no només és absurd, sinó que trenca els pocs ponts que s'havien conservat. No sé si, com diu l'advocat Boye, la història absoldrà els ara jutjats, però sí que tinc la convicció que el Suprem els condemnarà, i això, perdonin, és un desastre. Per a tots!

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

Picossada d'anys

Estat de vigília, estat sotmès a la raó com a gènere. N'és espècie la raó jurídica. I aquesta obeeix al principi de realitat. És evident de tota evidència que només des del deliri hom pot copsar rebel·lió o sedició en els fets del 20 de setembre i l'1 d'octubre del 2017. Tranquil·litat, doncs, confiança plena.

PERÒ AL LLIT L'ESTAT de vigília claudica i guanya la son, que aviat es converteix en malson, com delaten els llençols rebregats. I la foscor de l'estança es confon amb la foscor de les togues. El negre ho envaeix tot. També el descontrolat magí es torna negre i, malgrat tot, què infanta un discurs tan coherent, encordonat i cabdellat al mig del remolí oníric? La suor freda s'incrementa quan l'inconscient per una misteriosa esclatxa pot llegir un tros de sentència, un relat articulat en el castellà rococó d'un Suprem Tribunal espanyol, el tros que diu que "el concepto de violencia que tradicionalmente ha insuflado el delito de rebelión, ha de abandonar parámetros decimonónicos para abrazar, en diná-

mico proceso interpretativo, nuevas realidades, pues una lectura meramente literal, rayana en lo anquilosante, abocaría a la cosificación del derecho, a su insana petrificación. En plena alborada del siglo XXI, la interpretación teleológica de la norma exige expurgar del vocablo "violencia" la idea del uso bárbaro, grosero y ronco de la fuerza bruta para, por elevación, ser substituida tan atávica concepción por otra, más ajustada a la modernidad, en la cual la "vis" compulsiva inherente al alzamiento rebelde quede satisfecha mediante toda suerte de maniobras espúreas que, con presen-

cia de tumultarias masas y torcimiento del derecho, persigan el quebrantamiento de la norma bajo el designio de atentar contra la integridad del suelo patrio. Pero es que, incluso acudiendo a los atávicos parámetros mencionados, el pronunciamiento condenatorio devendría por igual inexcusable ante la realidad obstruccionista de miles de personas que, con abyecta contumacia, se opusieron a los agentes del orden público, cuyo es el democrático monopolio de la fuerza; conductas las de quienes lo propiciaron acreedoras a las más ejemplares y disuasorias penas".

CONDEMNATS, DONCS, a una picossada d'anys. Em desperto suat. El vívid malson em fa telefonar a un vell amic d'altres esferes jurídiques madrilenyes. Per participar-li el malson i la seva total absurditat. Però em diu: "Lo siento, querido amigo, pero no sé qué ves de absurdo en tu sueño. Lo digo por intuición propia y por filtraciones del mayor crédito." I jo, ensopit i capmoix, evoco la raó del poeta: sí, mal que em pesi, és, doncs, quan dormo que hi veig clar.

“És evident que només des del deliri hom pot copsar rebel·lió o sedició el 20-S i 1-O, però...”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La democràcia i la igualtat

■ Molts pensem que els polítics són els responsables de salvaguardar la democràcia al nostre país. Tots suposem que votant cada 4 anys ja som demòcrates. La realitat és que en l'actualitat els guardians són el gran capital, bancs i caixes d'estalvis, ja que sostenen els partits polítics i moltes vegades els perdonen els deutes i es dona per descomptat que els bancs sostinguin aquestes formacions polítiques, al contrari que als ciutadans, que si no paguen són embargats. El dilema que se li presenta a la banca és encertar el guanyador, ja que la política s'ha transformat en un "circ". Aquest sistema que tenim de democràcia o de llibertat, només és útil al mateix sistema per assegurar-se que els ciutadans pensin que tenen algun poder de decisió quan la realitat és una altra.

Sempre busquem la igualtat per a tots i segurament serà molt difícil aconseguir-la ja que quan es busca en els extrems es produeix una reacció contrària. A vegades m'he preguntat quants diners hi ha al món per repartir. Doncs bé, hi ha 47 trilions d'euros, i 7.000 milions d'habitants (segurament aquestes dades poden canviar cada any). Realitzant una simple divisió, ens tocaria 6.714 per habitant. Si la tendència és a igualar les diferències i un dia anéssim tots igual, pensem què passaria? Estaríem millor o pitjor? Jo crec que tot no és blanc o negre. No sé si el sistema capitalista tindrà capacitat de corregir aquestes diferències, la cosa que sí puc afirmar és que no es corregiran mentre l'economia es mogui per països o regions. Volia afegir que només s'és pobre quan un es rendeix a les dificultats que ens planteja la vida. Per a mostra de desigualtats, a Fin-

làndia quan tenen un fill disposten de 3 anys de permís de paternitat i aquí estem debatent si 4 o 8 setmanes.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

ERComuns

■ Ja coneixem les candidatures per al 28-A. Excepcionalitats a banda (presos, mig govern Torra a les llistes, candidats que mai han estat a Catalunya...), en destaco la coalició entre ERC i Sobiranistes, l'escissió indepe dels comuns. Joan Josep Nuet ocuparà, ni més ni menys, que el 4t lloc per Barcelona. Resulta curiós teixir aliances amb aquells qui Nuet ha criticat sempre, i després d'assegurar que ell mai ha estat independentista. A Calàbria deuen creure que així "eixemplen la base", però no fan més que expulsar un electorat que mai ha vist amb bons ulls els respectius hereus del PSUC. No s'entén que

hi hagi més gent dels comuns a la llista d'ERC que a la dels comuns. Perquè, quan hi hagi empat entre els dos grans blocs al Congrés, de què haurà servit tombar els pressupostos?

ARNAU RULLÓ I GONZALO
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Tots són xenòfobs?

■ La Sra. Álvarez de Toledo diu que més de dos milions de catalans som xenòfobs, pel fet de no voler ser espanyols. Quina poca memòria que té, aquesta senyora, es descuida dels molts milions de sud i centre i nord-americans, filipins i portuguesos que per a la seva sort ja no en són, de xenòfobs, però que al seu temps devien haver-ne estat tant com ho som aquests més de dos milions de catalans.

ANDREU GENÍS CIURANS
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

La frase del dia

“El feixisme espanyol utilitza Catalunya per retallar drets i llibertats”

Jordi Cuixart, PRESIDENT D'ÒMNIVUM CULTURAL, EMPRESONAT A SOTO DEL REAL

Tribuna

Antoni Dalmau i Ribalta. Escriptor

Les qüestions de fons

Comprenc molt bé que tothom estigui atent als moviments que va fent aquests dies el president de la Generalitat, Quim Torra, per respondre als requeriments successius de la Junta Electoral Central (en endavant, JEC), amb relació a l'episodi lamentable de les pancartes i dels llaços. Com que ha anat efectuant maniobres diferents, inclòs el recurs al síndic de greuges, alguns han parlat més d'una vegada, amb grans titulars fins i tot, del “sainet dels llaços grocs”, atribuint-ne la responsabilitat exclusiva justament a qui n'és precisament el destinatari i no pas el desencadenant. Em sobta molt més, en canvi, que, d'una manera evidentment interessada, s'hagin despatxat com un mer tràmit dos dels elements substancials que em semblen molt més rellevants: d'una banda, la naturalesa i composició de l'òrgan que va dictant les resolucions; de l'altra, el contingut mateix d'aquests ordres. A la vista d'aquesta deformació de la realitat de les coses, semblaria ben bé que la composició de la JEC és una realitat que està per damunt del bé i del mal, impol·luta per definició, i que allò que decideixi, pel simple fet de decidir-ho ella, ja mereix l'aprovació de tothom i, per tant, s'ha de complir sense oposar-hi cap mena de resistència.

DONCS, NO. Al meu entendre, com que ni la JEC és elegida amb criteris que es puguin considerar modèlics i incontestables, ni les resolucions que dicta són justes i pròpies d'un estat democràtic, trobo que les qüestions fonamentals són precisament aquestes dues, que són prèvies, mentre que la resposta que hi doni el president Torra no és sinó una reacció conjuntural, tàctica, que no cerca altra cosa que evitar que siguin atropellats els drets de la institució que representa.

PRIMER ELEMENT: ¿hi ha res a dir sobre la

composició de la JEC? Sí, certament. Per començar, la integren, d'entrada, vuit vocals magistrats del Tribunal Suprem, i tothom sap de quina manera s'accedeix en un estat com l'espanyol a aquest òrgan judicial d'altíssim rang: necessitariem moltes pàgines per denunciar com funciona la justícia d'aquest país i per donar compte dels escàndols i les crítiques que han motivat els seus sistemes d'elecció interna. En tot cas, un resultat concret ja n'ha transcendit: vet aquí que dos membres de la JEC formen part, alhora, de l'òrgan encarregat, aquests mateixos dies, de jutjar els independentistes catalans. La solució que s'ha adoptat és que “s'inhibeixin” d'actuar en el cas que ens ocupa, subterfugi ridículament formal que, naturalment, no resol el problema de fons. Pel que fa als altres membres, com ja s'ha recordat, són cinc catedràtics proposats a principis de legislatura per PP, PSOE, Units Podem i Ciuta-

“En el debat dels llaços, el rellevant no és la resposta del president Torra, sinó qui forma i com arriba a la JEC i per què prohibeix un llaç que no té res a veure amb partits i eleccions

dans. La conclusió sobre el tarannà, la ideologia i el comportament pràctic d'aquest col·lectiu resulta, em sembla, evident i per tant tothom ja sap clarament què se'n pot esperar.

SEGON ELEMENT: el contingut de les seves resolucions. Segons la literalitat del que han acordat aquests dies, el fons de l'assumpte és que totes aquestes pancartes i banderes que s'han de treure són “símbols partidistes utilitzats per formacions electorals concurrents a les eleccions”. Partidistes? Tothom ja sap, almenys a Catalunya, que no és així, tant pel seu caràcter absolutament transversal com perquè s'adrecen a defensar una causa que no es vincula directament a cap de les eleccions que ara s'han convocat (generals, locals, europees), sinó a la situació dels presos i exiliats. Però és que, a més a més, resulta que, més enllà del símbol del llaç groc, que no té res de “partidista”, moltes de les pancartes diuen simplement “llibertat d'expressió”, “democràcia” o altres fórmules semblants. Com deia l'altre dia l'alcalde del Port de la Selva, si aquests principis que no poden ser defensats en un balcó de la Generalitat o d'un ajuntament són de caràcter partidista, ¿cal pensar que s'oposen a uns altres que apareixeran a la campanya electoral, com ara “no a la llibertat d'expressió” o “fora la democràcia”?

AQUESTES SÓN, REPETEIXO, les dues qüestions importants, les que valdria la pena de debatre, però es veu que a Espanya, i també a Catalunya, hi ha molta gent que no té cap interès a posar-les en relleu i a discutir, per exemple, si la justícia espanyola és realment independent, si el sistema d'elecció dels membres de la JEC és el més pertinent i democràtic i, finalment, si hi ha principis generals (i constitucionals!) que són vulnerats a cada moment entre nosaltres...

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

Hostilitat

Si no fos pel fet que hi ha gent empresonada i un judici on es parla de llargues condemnes, els darrers relats dels testimonis de la Guàrdia Civil farien riure. Humiliats per la pròpia imatge d'una violència sense explicació, les unitats que intervingueren l'1-O han vestit una falla basada en el delictes de l'odi, però tan mal explicada que acaba convertida en arma llançívola contra ells mateixos.

El judici del procés està posant en evidència el pas en fals de l'aparell estatal i l'error del govern central de judicialitzar les reivindicacions independentistes. Les acusacions de rebel·lió i sedició no troben on sustentar-se i culpabilitzar els actuals presos i exiliats polítics no podrà tenir cap justificació legal. Aleshores, per als acusadors només queden els recursos de malversació i desobediència, però hi ha qui pensa que això és poc i que cal cercar discursos més contundents.

Una mà negra ha dissenyat noves estratègies i els cossos policials, agafats en fals i protagonistes d'imatges inexplicables, han estat esperonats a muntar un gran relat explicatiu: l'hostilitat de la ciutadania, expressada amb un odi extrem, fou la culpable de tot el que passà. Es nota que el relat ha estat consensuat en determinades casernes, quan s'ha convertit en una exposició unànime i calcada, però la seva feblesa queda palesa davant qualsevol pregunta de la defensa. L'actuació pacífica, fins festiva, de la ciutadania és prou sòlida per desmuntar la trama acusatòria.

Davant l'intent del discurs de l'hostilitat dels defensors de la democràcia, ningú no podrà amagar el crit del “A por ellos” que animava l'acció dels *pio-lins*.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Polèmica per la retirada de llaços grocs dels Mossos

Interior revisarà les inspeccions a les escoles i sosté que les queixes són una "minoria"

L'advocat de l'exconseller Mundó no veu violència

El penalista Josep Riba analitza els canvis introduïts per Marchena en el judici del Suprem

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La via alemanya

FRONT EXTERIOR • El gir de guió pel rebuig dels tribunals alemanys a la rebel·lió va posar en qüestió el cas de l'1-O
ARREST • Demà, 25 de març, es compleix un any de la detenció del president a l'exili a Alemanya mentre intentava tornar a Bèlgica des de Finlàndia
PRESÓ • Va entrar al penal de Neumünster, d'on va sortir dotze dies més tard

Natàlia Segura

Brussel·les

Un viatge arriscat i de pel·lícula que va fer trontollar el relat judicial i polític de Madrid sobre el procés independentista i el referèndum de l'1 d'octubre. Demà farà un any de la detenció del president Carles Puigdemont a Alemanya mentre intentava retornar a Bèlgica des de Finlàndia per afrontar en camp amic la segona euroordre del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena. Un contratemps que, al final, va resultar clau per deixar fora de joc la justícia espanyola en la seva persecució dels exiliats independentistes a l'estranger i donar via lliure a Puigdemont i tota la resta per visibilitzar el conflicte català arreu d'Europa.

A principis del 2018 amb la primera euroordre ja retirada, Puigdemont va sortir dos cops de Bèlgica, primer a Dinamarca i després a Suïssa, fent cas omís de les recomanacions del seu advocat flamenc. Confiat per l'èxit dels viatges, el polític gironí es va aventurar a un tercer viatge a Finlàndia, que va acabar sent més mogut del que s'imaginava. En un dia d'alta tensió pel reingrés a la presó dels exconsellers a Catalunya i l'exili de Marta Rovira, també es va emetre una segona ordre europea de detenció que va enganxar

Les dates

25.03.18

Va ser el dia en què Puigdemont va ser detingut a l'estat de Schleswig-Holstein, a Alemanya.

05.04.18

El tribunal de Schleswig-Holstein descarta el delictes de rebel·lió; Puigdemont sortiria en llibertat l'endemà.

en terres finlandeses Puigdemont, que immediatament va agafar un cotxe amb el seu amic Josep Maria Matamala i el seu actual cap d'oficina i assessor, Josep-Lluís Alay, juntament amb dos mossos d'esquadra, per tornar a territori segur, Bèlgica.

El 12 de juliol, Alemanya admet extradir-lo però per malversació

Com si fos un thriller d'acció, els serveis secrets espanyols van seguir la seva pista i van alertar les autoritats alemanyes, que el van interceptar el 25 de març del 2018 només de travessar la frontera a l'estat de Schleswig-Holstein, a Alemanya. El mateix dia de la seva detenció, el líder independentista va entrar a la presó de Neumünster, una petita localitat prop d'Hamburg, d'on no va sortir fins 12 dies després. A Madrid ja cantaven victòria. L'argument

més escoltat entre els sectors unionistes era que Alemanya "no era com Bèlgica" i que entregaria Puigdemont.

L'eufòria germanòfila els va durar poc més de quatre mesos. En una decisió que va caure com una galleda d'aigua freda a Madrid, el 12 de juliol el

Ha recorregut lliurement diverses ciutats europees

tribunal de Schleswig-Holstein va acceptar extradir Puigdemont per un presumpte delictes de malversació de fons públics però va descartar fer-ho per rebel·lió. Rebotat perquè es posava en qüestió la base de l'acusació en el cas de l'1-O i perquè només podia jutjar Puigdemont per un delictes menor, el Tribunal Suprem va retirar per segon cop en bloc les euroordres contra Puigdemont, els exconsellers Toni Comín, Meritxell Serret, Lluís Puig, Clara Ponsatí i la se-

cretària general d'ERC, Marta Rovira.

Exultant i victoriós, l'expresident va tornar a Brussel·les en un dia d'estiu radiant en què va anunciar que continuaria donant guerra des de l'exili, ara amb les mans lliures per moure's arreu d'Europa. "No és qüestió de com de llarg, curt, fàcil o complex és el camí, sinó que hi ha camí, i que té un final bo", va dir llavors des del balcó de la Casa de la República, a Waterloo.

Internacionalització

Però, més de mig any després, el camí cap a casa encara continua. Aprofitant

la fama internacional que va adquirir marxant de Catalunya, Puigdemont ha recorregut diverses ciutats europees en els últims mesos —Amsterdam, Zúric, Dublín, Berlín, Groningen, Thorshavn— per internacionalitzar el cas català. En l'àmbit judicial, els exiliats es van prendre la seva revenja personal contra Llarena denunciant-lo als tribunals belgues per presumptament haver vulnerat els seus drets fonamentals. Un cas que tot just ara s'ha posat en marxa i que implicarà un foc encreuat de retrets entre l'Estat espanyol i els exmembres del govern a

Bèlgica.

Tampoc la vida política de Puigdemont està, per ara, ni molt menys morta. Com a líder de Junts per Catalunya, continua immers en els afers catalans mantenint reunions periòdiques amb el president Quim Torra i altres líders independentistes i socials. La seva presència en l'actualitat política catalana i europea encara podria créixer en funció de les competitives eleccions europees, a les quals es presenta sol per aconseguir un escó a l'eurocambra i tornar a posar entre l'espasa i la paret el sistema judicial espanyol. ■

L'APUNT

Visionar els cops de porra al Suprem

Mayte Piulachs

El president del judici contra els independentistes catalans, Manuel Marchena, està fent una interpretació restrictiva de les normes processals per reduir la durada de la vista al Suprem i no deixar oxigen als defensors. Una de les decisions més polèmiques és no deixar visionar els vídeos que desmenteixen testimonis del relat de la violència. L'excepció, segons interpreten juristes, pot ser quan

el testimoni sigui protagonista de les imatges. Els penalistes catalans, que ja han demostrat una feinada en descobrir perles en el caòtic sumari, haurien d'aconseguir un vídeo d'un dels 95 agents ferits que declaren ara donant cops de porra a votants. I és que la majoria tenen ferides musculars i als dits, lesions habituals en l'excés de l'ús de la porra. Marchena també s'hi negarà?

de Puigdemont

Cartells en què es demana la llibertat de Puigdemont a la tanca de la presó de Neumünster i, al costat, l'expresident en la compareixença que va fer davant del centre el dia que va sortir en llibertat, el 6 d'abril del 2018 ■ EFE

Tornada a Neumünster

"Dilluns menjarem moltes crispetes i *ahí lo dejo*", va avisar aquesta setmana l'advocat Gonzalo Boye. Carles Puigdemont torna demà a Neumünster coincidint amb el primer aniversari de la seva detenció a Alemanya i farà una roda de premsa davant de la presó, on va estar durant 12 dies, amb els seus advocats, Boye i Jaume Alonso-Cuevillas. Puigdemont arriba avui a la ciutat alemanya i participarà en un sopar per agrair a la comunitat catalana el seu suport durant el seu empresonament. L'ANC Deutschland i l'ANC Hamburg van organitzar fa un any un sopar amb l'entorn més proper de Puigdemont i la comunitat catalana, i la intenció de l'expresident és reproduir-lo per donar-los les gràcies. En aquella ocasió, la trobada va tenir la presència del vicepresident del Parlament Josep Costa; l'esposa de Puigdemont, Marcela Topor, i el seu amic i ara candidat al Senat, Josep Maria Matamala, entre d'altres.

TIGUAN
TDI 150 R LINE

No és el mateix.

Hi ha sensacions que són difícils d'explicar. Com conduir un Tiguan amb acabat exterior R-Line. No sabem si és pel seu extra d'esportivitat o per aquella seguretat que et fa arribar més enllà, però saps quan tens la sensació que tothom et mira?

- Acabat esportiu R-Line
- Front Assist
- Càmera posterior
- Climatronic 3 zones
- Navegador
- Park Assist
- Llantes de 19 polzades
- Adaptative Cruise Control

Consum mitjà (l/100 km): 4,8. Emissió de CO₂ (g/km): 126.

Volkswagen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Torra conversa amb membres del CDR de Sabadell, ahir. Al costat, un grup d'encaputxats aboca al Palau de la Generalitat llaços grocs retirats en diverses poblacions ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

La retirada de llaços per part dels Mossos crea malestar

■ La comunitat educativa i la presidenta de l'ANC critiquen l'excés de zel en la intervenció en alguns centres escolars ■ El conseller d'Interior anuncia que es "revisaran" les inspeccions policials

Redacció
BARCELONA

El conseller d'Interior, Miquel Buch, va anunciar ahir que es "revisaran" les inspeccions que els Mossos d'Esquadra, a requeriment de la Junta Electoral Central (JEC), van dur a terme divendres per comprovar que no hi havia llaços grocs en 2.700 escoles públiques (que seran centres de votació el 28-A), després de rebre queixes que en algun cas "es podria haver actuat de manera inadequada".

Des de la comunitat educativa, la intersindical CSC i la Ustec van denunciar excés de zel per part d'alguns agents de la policia catalana, ja que van entrar als centres en hora lectiva, van remenar armaris (segons el director de l'escola Planas i Casals) i en un cas fins i tot van fer treure llaços morats. A través de Twitter, el conseller d'Educació, Josep Bargalló, va criticar

la JEC i la fiscalia i va exigir que es respectin els centres "com a espai de convivència". Hi va afegir que, si "s'ha actuat de manera indeguda", que la direcció del centre els ho comunicui per "prendre les mesures pertinents". La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va manifestar ahir que "el que va passar a les escoles amb l'entrada en horari lectiu dels Mossos, que van arribar a l'extrem d'esborrar amb pintura blanca un mural pintat per nens i nenes, és gravíssim i no s'hauria de tolerar".

Per la seva banda, la candidata del PSC per Barcelona a les eleccions al Congrés, Meritxell Batet, va reclamar ahir als líders polítics sobiranistes que tinguin "coratge" per aparcar el debat dels llaços grocs i afrontar els "problemes reals" de la ciutadania. I la candidata del PPC a les eleccions espanyoles, Cayetana Álvarez

Les frases

“Els llaços no paguen factures, ni donen una salut pública de qualitat ni paguen les pensions”

Meritxell Batet
CANDIDATA DEL PSC AL CONGRÉS

“La JEC i la fiscalia s'excedeixen en les seves funcions. Si s'ha actuat indegudament, prendrem mesures”

Josep Bargalló
CONSELLER D'EDUCACIÓ

“Els Mossos van actuar amb professionalitat als centres. Les queixes són una minoria”

Miquel Buch
CONSELLER D'INTERIOR

de Toledo, va instar la fiscalia que els llaços grocs per donar suport als presos polítics es retirin "per sempre", més enllà del període electoral, perquè simbolitzen l'"opressió de l'altra meitat de Catalunya". Mentrestant, la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, va considerar que "és una victòria de Cs que ja no hi hagi simbologia separatista a la Generalitat".

En un fil a Twitter, Buch va assenyalar que la policia catalana es va veure "obligada" a demanar la retirada dels símbols que demanaven la lliber-

El president i el CDR de Sabadell

El president Quim Torra va protagonitzar ahir un cara a cara amb membres del CDR de Sabadell, que li van reclamar abans d'un acte de campanya de Junts per Catalunya que faci realitat la República o dimiteixi. També li van retreure que hagi retirat els llaços a instàncies de la JEC. Torra, que els va recordar la querrela anunciada per la fiscalia contra ell, va assegurar que els CDR i el govern no estan "en dos llocs diferents" i que comparteixen

l'objectiu. "Jo soc el poble, no em pots dir que no soc el poble perquè soc aquí", va reivindicar davant una trentena de persones.

D'altra banda, ahir un grup de persones, autoanomenades Els Segadors del Maresme, i que anaven totalment tapades amb escafandres de color blanc i ulleres de piscina, van buidar davant del Palau de la Generalitat, a la plaça Sant Jaume, un munt de llaços grocs, que deien que havien retirat de diverses poblacions.

tat dels presos polítics, en totes les instal·lacions de la Generalitat. Segons el conseller, que fa una crida a no caure en "polèmiques internes", els Mossos van haver de revisar milers d'espais públics, entre els quals els més de 2.700 centres docents de la Generalitat. Hi afegeix que han arribat al departament "queixes que en algun d'aquests centres, i de manera minoritària, es podria haver actuat de manera inadequada, a diferència de la professionalitat demostrada en els milers d'actuacions restants que els Mossos es van veure obligats a fer", i que aquestes es revisaran.

En la instrucció enviada a les comissaries, el cap de la Comissaria Superior de Coordinació Territorial, David Boneta, ordena als agents dirigir-se a tots els edificis públics i instar els seus responsables a retirar "banderes estelades, llaços grocs o blancs amb ratlles vermelles o d'altres amb significat anàleg, fotografies de candidats o polítics com ara pancartes i cartells, i qualsevol altre símbol partidista", segons Efe. A més, ordena als agents comprovar que es fa efectiva la retirada "en un termini de trenta minuts" i treure els símbols ells mateixos si la persona responsable del centre no ho fa, així com identificar-la. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida d'Òmnium a desobeir per defensar drets i llibertats

■ Cuixart alerta en l'assemblea que amb l'espantall de la dreta volen dividir l'independentisme i demana ser exigents amb els partits ■ L'entitat creix en 62.000 socis i farà 1.000 actes pel país

Jordi Alemany
BARCELONA

Cap pas enrere en la defensa dels drets i les llibertats fonamentals i, si cal, "desobeint aquelles lleis injustes que els posen en perill". Ho va dir el vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, atenent els mitjans de comunicació mentre s'estava fent l'assemblea general de l'entitat, per demostrar la força que poden tenir els 162.000 socis davant les acusacions de la fiscalia i la justícia espanyola, que consideren que ser-ne associat "és gairebé rebel·lió". I més endavant, gairebé en la cloenda de l'acte, la idea de la indocilitat va tornar a sortir de la boca del seu president empresonat des de fa 523 dies, Jordi Cuixart, per donar valor a l'esperit de "radicalitat democràtica" de l'1 d'octubre que va ser l'"exercici de desobediència civil més massiu dels últims 50 anys a Europa". Per Cuixart, cal "fer-ne molta pedagogia" a dins i a fora, i deixar clar que s'ha de "tenir ben present que no podem renunciar a fer tants actes de desobediència civil com sigui necessari".

La idea, i un dels pilars del pla de treball d'Òmnium aprovat per unanimitat, és, precisament, aprofitar el judici "com a palanca en el camí cap a la plena llibertat", segons expressava en la carta Cuixart, però també per "tornar a dir" al govern espanyol que "encara és a temps de dir a l'advocacia de l'Estat que retiri totes les falses acusacions contra Cuixart i la resta de presos polítics", reblava Mauri. No fer-ho, segons el vicepresident, voldrà dir "cedir al xantatge de l'extrema dreta". Pel seu líder, amb l'excusa de "no despertar la fera" pressionaran per dividir l'independentisme i perquè "renunciem al ple exercici dels drets civils i polítics". Cuixart, en la seva carta, llegida per l'actor David

Els vicepresidents Llanusa, Mauri i Vallvé, amb el domàs verd que va intentar descriure un Guàrdia Civil en el judici ■ ORIOL DURAN

Selvas, alertava que "igual que Trump utilitza la immigració o Salvini els refugiats, el feixisme espanyol utilitza Catalunya per retallar drets i llibertats al conjunt de la ciutadania, també la de l'Estat". Però també va demanar que cal continuar sent exigents amb els partits polítics, que siguin coherents i "que expliquin clarament quins són els seus projectes polítics".

Per denunciar totes aquestes qüestions, i complementant la campanya d'internacionalització De-

Roig: "Queden dies de rum-rum de violència ambiental"

La conversa entre l'advocada de Jordi Cuixart en la causa del Suprem, Marina Roig, i la vicepresidenta, Marina Llanusa, va ser el primer acte després de la benvinguda a l'assemblea. Roig va deixar clar que en les pròximes setmanes continuaran les declaracions d'agents policials de l'acusació per intentar demostrar que hi va haver violència, sobretot centrant-se en els dies 20-S i l'1-O, però va ironitzar que reiteraran en "el

concepte espiritual" de la violència com s'ha vist els últims dies amb conceptes com ara "mirades d'odi", les casseroles o les concentracions davant dels hotels, que convertiran en actes d'assetjament. "Queden dies de rum-rum de violència ambiental" fins que no comencin a testificar els testimonis de la defensa. Roig es va queixar de nou que no tenen el calendari dels declarants corresponent al mes d'abril, un fet que va

qualificar de "molt greu" en un procediment penal en què es demanen penes molt altes. Per aquest motiu no va poder preveure cap data d'acabament del judici, tot i que creu que "es pot allargar fins al mes de juny". A més, va recórrer a la ironia en etzibar que esperava estar durant "setmanes visionant vídeos", que fins ara el jutge Manuel Marchena no permet veure, per rebatre les declaracions que estan fent els testimonis.

mocracy on Trial (Democràcia a judici) que van presentar divendres, també han previst durant el 2019 el repte de fer 1.000 actes arreu del país fins que hi hagi sentència per explicar aquesta vulneració de drets per "trencar amb la bombolla d'aquells ciutadans que només reben informació de mitjans controlats per l'Íbex 35", va explicar Mauri.

L'assemblea va començar al Teatre Victòria passades les onze del matí amb un homenatge als familiars dels presos i preses polítics i represaliats, que van pujar a l'escenari. Un miler de socis hi van assistir i es va aprovar per unanimitat l'acta de l'assemblea de juny, el pla de treball i el pressupost, que arriba als 12.658.145 euros, dels quals 9,4 milions provenen de les quotes dels socis i la resta, d'activitats,

Les xifres

200.000

socis és el repte al qual espera poder arribar l'any que ve l'entitat.

9,4

milions és el que han ingressat en quotes dels socis del total de 12,6 milions del pressupost.

donacions i d'altres, però en cap cas de subvencions. El pla de treball també incideix a enfortir el projecte de la República amb accions destinades a la cohesió social, i dels valors fundacionals de promoció de la cultura, la llengua i l'educació.

Un altre dels reptes és enfortir l'estructura territorial, que en breu arribarà a 47 seus, i intentar arribar als 200.000 socis. Només l'últim any l'entitat n'ha sumat 62.000 de nous, i Mauri admetia: "Ara som l'entitat cívica i cultural més important no només del país, sinó d'Europa" amb un degoteig constant de nous associats amb puntes els dies de les detencions o les declaracions de Cuixart al Suprem. En l'assemblea també es van presentar Iolanda Fresnillo, Montserrat Ortiz i Gerard Pijoan com a nous membres de la junta directiva. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, durant la seva intervenció en l'acte, que els assistents van celebrar sota un sol de justícia ■ ORIOL DURAN

Acte al Born per vindicar les preses polítiques i exiliades

Centenars de persones clamen per l'alliberament de les preses i el retorn de les represaliades quan es compleix un any des que van entrar a la presó ■ Crida per mantenir unit l'independentisme

Eva G. Pagán
BARCELONA

“No callarem, les dones. No callarem. / Contra el silenci de la història / que ens ha esborrat sens compassió.”

La consellera de Cultura, Laura Borràs, es va servir dels versos de Rosa Fabregat per reivindicar la figura de les preses polítiques, les represaliades i les exiliades per haver promogut el debat polític i haver defensat el dret a decidir, el dia que es complia un any de l'entrada a la presó de l'aleshores presidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell, i la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa.

L'acte, organitzat per la sectorial de dones de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) a la plaça del davant del centre cultural

del Born de Barcelona, va aplegar centenars de persones que volien mantenir viu el record i l'exemple de Carme Forcadell, Dolors Bassa, Anna Gabriel, Meritxell Serret, Tamara Carrasco, Marta Rovira i Clara Ponsatí, sense oblidar també les polítiques encausades: Mireia Boya, Meritxell Borràs, Anna Simó i Ramona Barrufet.

“Creiem que és important recordar-les, no oblidar-les i continuar sortint al carrer fins que tornin”, explicava Montse Higuera, coordinadora de la sectorial de dones de l'ANC. “Creiem que la situació de les dones a les presons és dura, perquè ho és a les presons catalanes i a la resta de presons. No estan pensades per a les dones i sempre la situació és més dura. Això no vol dir que ells no estiguin vivint també una situació

Les frases

“L'objectiu és posar fi al moviment independentista, i els hem de dir que som aquí i aquí seguirem”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

“Persistirem i no defallirem. Ja comptem els dies de presó en anys. Ja n'hi ha prou”

Ester Capella
CONSELLERA DE JUSTÍCIA

“Votem i tornem a ser el poble combatiu, organitzat i rebel que no mira el que ha votat el veí del costat”

Gabriela Serra
EXDIPUTADA DE LA CUP

Poesia i música per no normalitzar la situació

Sota un sol de justícia que va fer que la part de la plaça que quedava a l'ombra s'atapeís, l'acte d'ahir va contenir grans dosis de bellesa, amb actuacions musicals i poemes que van llegir les conselleres Laura Borràs (*No callarem, les dones*, de Rosa Fabregat) i Ester Capella (versos de Montserrat Abelló), que van posar color a un acte reivindicatiu amb motiu d'una “absoluta injustícia”. “Som do-

nes senceres, no som ni una costella ni mitja taronja”, va reivindicar també Borràs, que va recordar, però, que “estarem incompletes fins que [les preses i els presos] no surtin en llibertat”.

“Som republicanes perquè som feministes, som feministes perquè som republicanes”, va llegir Mireia Mata, amiga de la consellera Dolors Bassa, de la carta que va enviar, escrita en un full de color groc. També

Bernat Pegueroles, company de Carme Forcadell, va llegir les paraules que hi van enviar, de lluita feminista, i Olga Arderiu, la seva advocada, va assumir que “vivim com si estiguéssim trepitjant un camp de mines”, però alhora va assegurar tenir energia “per arribar fins al final”. “Malgrat que ens vulguin desorientar, no renunciarem a decidir-ho tot”, va llegir Maribel Sabaté, mare d'Anna Gabriel.

injusta i dura, tancats en una presó quan no hi haurien de ser, perquè haurien de ser a casa”, va explicar Higuera. Aahir es va complir un any des que Carme Forcadell, Dolors Bassa, Raül Romeva, Josep Rull i Jordi Turull van ser empresonats i des que Marta Rovira es va haver d'exiliar a Suïssa.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, que avui compleix també el primer any al capdavant del secretariat de l'entitat, també es va referir aahir al fet que “no es pot normalitzar una situació com aquesta, amb presos i exiliats polítics”. “L'objectiu de tot plegat és aturar-nos, posar fi al moviment independentista, i el que els hem de dir és que som aquí, que aquí seguirem i que no ens fan por. Que la lluita continua, perquè no ens fa por la repressió”, va dir. De fet, l'acte també va servir per cloure la campanya *Cap dona en l'oblit*, iniciada ara fa un any, i per donar el tret de sortida a la nova, amb el lema *La nostra força, la nostra independència*.

En l'acte van participar nombrosos polítics i membres de l'activisme cultural, entre els quals hi havia Laura Borràs, Ester Capella, Núria de Gispert, Joan Rigol, Bernat Pegueroles, Olga Arderiu, Carme Sansa, Gabriela Serra, Tània Verge, Maribel Sabaté, Clara Ayats, Eulàlia Bargalló, Isona Passola i Dolors Sabater, i les exiliades i represaliades van enviar vídeos des de l'exili. A més, s'hi van llegir cartes de les preses enviades des de la presó.

De totes les intervencions, una de les més aplaudides va ser la de l'exdiputada de la CUP Gabriela Serra, que es va autoproclamar “consellera de la rebel·lia” –va pujar a l'escenari acompanyada de les conselleres Borràs i Capella– i va recordar al públic que venen “uns mesos molt complicats i de reptes forts”. I continuava: “Per això, us demano que, quan dipositem el vot a l'urna, tornem amb la gent del barri i tornem a ser el poble combatiu, que surt al carrer i que no mira el que ha votat el veí del costat, perquè l'objectiu és el mateix, la independència de Catalunya.” Serra els va demanar “que les urnes d'aquests dies no trenquin l'urna majúscula que va ser l'1 d'octubre”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un moment de la manifestació d'ahir contra la ultradreta i Vox, al passeig de Gràcia de Barcelona ■ ORIOL DURAN

Manifestació a Barcelona contra l'ascens de Vox

■ Feministes, sobiranistes, immigrants i molts altres col·lectius fan una crida a la unitat per combatre l'auge de la ultradreta ■ Alerten de l'amenaça del feixisme, del masclisme i de totes les marginacions

M. Moreno
BARCELONA

Milers de persones, unes 3.500 segons la Guàrdia Urbana, van omplir ahir a la tarda el passeig de Gràcia de Barcelona en un nou cap de setmana reivindicatiu, aquest cop amb una juxtaposició de col·lectius que van fer un clam unitari contra l'auge de la ultradreta a Europa i al món, encarnada a l'Estat espanyol en el partit Vox. El bulevard barceloní va esdevenir un riu de banderes dispars i alhora afins que representaven desenes de col·lectius i ideologies: anarquisme, feminisme, independentisme, antiracisme, republicanisme, defensa dels drets de les

Les consignes de la marxa

“El meu cos, la meva vida, la meva forma de foliar no s'agenollen davant del feixisme d'Abascal”

“En aquest país no sobren immigrants, els que sobren de veritat són els racistes”

“No al racisme institucional, no a la impunitat del feixisme; no passaran”

“No cedirem ni un mil·límetre davant del discurs de l'odi. Fora feixistes dels nostres barris”

persones LGTBI, amb presència de sindicats, ateneus populars i grups veterans d'activistes com ara els populars *iaioflautes*.

Tota la marxa, encapçalada per una pancarta amb molts missatges sobre els quals predominava el de “Stop Vox”, va estar corejada amb consignes com ara el clàssic “Vosaltres, feixis-

tes, sou els terroristes!” o l'emblemàtic “No passaran!”, però també amb al·lusions al líder del partit ultradretà, que s'ha fet famós per les seves proclames involucionistes: “Santiago Abascal, criminal.”

Un dels trams de la manifestació, que s'hi va incorporar des del cantó de mar a la capçalera que baixava pel

passeig, estava format per un grup que reivindicava amb vehemència respecte pels drets de les persones immigrades, amb crits contra la llei d'estrangeria i amb lemes com ara “Cap persona és il·legal” i enarborant pancartes com per exemple la que resava “El vostre racisme, els nostres morts.”

Entre les cares més conegudes dels assistents hi havia les de membres del govern, com ara el conseller de Treball, Chakir el Homrani, o el secretari d'Igualtat, Oriol Amorós. També hi havia el tinent d'alcalde i candidat dels comuns a les espanyoles, Gerardo Pisarello; el candidat de la coalició ERC-Sobira-

nistes Joan Josep Nuet i diputats, com ara Natàlia Sánchez, de la CUP; Francesc de Dalmasas, de Junts per Catalunya, i Ferran Pedret, del PSC. També hi eren presents el vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, i els líders sindicals Javier Pacheco (CCOO), Camil Ros (UGT) i Ramon Font (Ustec).

En acabar la marxa, a l'altura de la Gran Via de les Corts Catalanes, hi va haver actuacions musicals, com ara la de Rosa Sánchez, que va interpretar temes com per exemple *Què volen aquesta gent?*, de Maria del Mar Bonet i altres temes reivindicatius que el públic va corejar entusiasmada, com ara *A la rambla del Raval tothom val igual*.

Els convocants van donar pas a la lectura d'un manifest, a càrrec de tres noies ex-MENA; és a dir, joves que han passat per centres de menors estrangers no acompanyats, que van ser molt ovacionades. El text del manifest denunciava l'“alarmant” pujada de l'extrema dreta a Europa, la vulneració dels drets dels refugiats, els morts al Mediterrani, el racisme, la islamofòbia i tot tipus de xenofòbia, i també l'increment del masclisme, amb crítiques a líders com ara Donald Trump, als EUA, o Jair Bolsonaro, al Brasil.

“Cal demostrar que nosaltres som més i hem d'organitzar una resposta unitària des de baix, des de les bases, des dels comitès de barri, contra l'auge del feixisme i el seu discurs de l'odi”, van ser fragments del manifest. Finalment, Marina Morante, activista de Nou Barris i membre de la plataforma Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR), va definir els manifestants com “la resistència” i va subratllar que l'acte no era la conclusió de res, sinó “l'inici d'una gran campanya als carrers” que tindrà una paraula clau: “Unitat.” L'acte es va donar per acabat amb els assistents entonant emocionats l'himne antifeixista *Bella Ciao*. ■

DIVINE DESIGN
Regals de qualitat

Distribuït per:
ZYX IDEAS
Tel. 93 210 45 45
zyxideas@zyxideas.com
www.zyxideas.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Riba Advocat de Carles Mundó

“La violència no s’ha acreditat i penso que no s’acreditarà”

NORMES • “L’actuació processal en aquest judici és diferent: han limitat les imatges als testimonis protagonistes” **TRIBUNAL** • “No hi veig discriminacions de tracte”

Jaume Vidal
BARCELONA

El judici contra els independentistes catalans ha canviat la seva vida professional?

No l’ha canviat gaire, perquè estic acostumat a judicis molt llargs i, bàsicament, també a l’Audiència Nacional, que és un òrgan que està situat a Madrid, i la veritat és que cada any tinc un judici llarg com aquest. El costum, però, no evita que sigui molest.

I personalment?

Personalment, m’afecta en l’àmbit familiar. Professionalment, avui dia, amb les noves tecnologies, pots treballar des de qualsevol punt del país. Nosaltres anem equipats amb els nostres terminals, els nostres discos durs, tenim internet a l’hotel i a tot arreu; per tant, podem treballar al TAV o en arribar a l’hotel, i això et permet desenvolupar la feina normal amb la resta de clients. Sí que tenim problemes amb el tema de les reunions personals, però mirem d’aprofitar els divendres i els dilluns, els dies que no hi ha judici. I, si és necessari, els dissabtes. Per la meua part, també treballa els diumenges, i en aquest cas encara més.

En el seu cas, el fet de tenir despatx a Madrid li hauria facilitat la feina?

Com a ubicació física, va bé, però el que deia: al final, el despatx d’un advocat és un mateix amb el seu ordinador. Al disc dur

A banda del tema, a la gent li agraden les pel·lícules de judicis; per això el segueix tant per la televisió

portem tots els expedients i tota la informació.

Va cada dia a Madrid?

Hi anem sempre que tenim sessions. La sala va decidir fer dies consecutius i això ens facilita la feina i poder atendre altres assumptes professionals sense problemes.

I amb la resta d’advocats, s’hi reuneix?

El contacte amb la resta d’advocats és continu. Ens veiem i estem comunicats amb els xats; no cal estar contínuament junts per estar en contacte.

Creu que aquest judici podria alterar la seva carrera?

No ho sé, però per a mi és un tema professional com un altre. Sí que és cert que té una projecció mediàtica absolutament més dimensionada que altres casos. En definitiva, però, un advocat és com un metge: se li té confiança o no se li té confiança. I si te’n tenen, continuarà la teua carrera.

Aquest judici tan polititzat podria fer canviar les seves idees?

Les polítiques? Jo tinc unes idees polítiques i socials, i no crec que el judici les pugui fer variar.

El judici va tenir una primera fase en què els processats van declarar. Ara que ja han passat sis setmanes, els veu més tranquils?

Per a qualsevol acusat, el moment de màxima tensió quan afronta el judici és el de la seva declaració. Són ells els que han de parlar, els que s’han de sotmetre a les preguntes de l’acusació i, per tant, és el moment de màxim nerviosisme. Quan aquesta fase se supera, no dic que no hi hagi tensió, però el judici es viu d’una altra manera.

Ara tenim el cas de Sandro Rosell, a qui han donat la llibertat provisional després d’haver estat en presó preventiva. Es podria donar ara aquest cas amb els acusats del judici que continuen a la presó?

Veritablement, és inusual que una persona que està en preventiva sigui posada en llibertat condicional quan arriba el judici oral. Això és inusual, no sol passar, perquè, si una persona està en preventiva, és perquè, com es deia de Sandro Rosell, hi havia un risc de fuga; aleshores, si existeix aquest risc i l’estan jutjant, no té lògica que el deixin en llibertat provisional, si bé és cert que hi pot haver una altra raó, com ara que el tribunal, revisant els fets, hagi vist que l’acusació no és tan sòlida com es creia al principi. Amb els acusats del procés, jo ho veig molt difícil per

la mateixa raó, i perquè seria contradictori en relació amb les decisions que ha pres aquesta sala, que ha denegat en moltes ocasions la llibertat, tant quan el cas estava en instrucció com ara que ha començat el judici. Moltes defenses han demanat la llibertat i els l’han denegat. Ho veig molt difícil.

Aquest no és el cas del seu client Carles Mundó, que no ha estat empresonat. Però, en aquest sentit, li ha donat algun consell sobre com s’ha de moure aquests dies?

El Carles és advocat en exercici; és una persona molt llesta i intel·ligent. En aquest sentit, pocs consells li puc donar jo sobre com s’ha de comportar en el judici i com ha de ser el seu tracte amb la resta d’acusats.

Tot i que al seu client no se l’acusa de rebel·lió, com a penalista creu que en aquestes sis setmanes de judici s’ha des-

muntat que a Catalunya es van produir fets tan violents per sostenir aquest delictes?

Al meu parer, la violència, que és l’element nuclear de la rebel·lió, no s’ha demostrat, i creiem que no s’arribarà a demostrar ni a acreditar, perquè els que vivim aquí sabem el que va passar. Aleshores, la violència en si, els actes violents, crec que no s’han acreditat, a banda d’episodis puntuals que s’hagin pogut generar tant el 20-S com l’1-O. Es genera més violència en un enfrontament entre dues aficions de futbol rivals que en aquelles dues jornades.

L’interrogatori del fiscal Javier Zaragoza a Mundó serà un dels més recordats. L’exconseller va ser una paret de frontó i no va deixar que el fiscal li preguntés res més que no tingués a veure amb la malversació per la qual se l’acusa. Van estar moltes hores preparant-se l’interrogatori? Ens el vam preparar com es

Penalista

Josep Riba Ciurana, llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona, té 51 anys i en fa més de 25 que exerceix d'advocat penalista. S'ha enfrontat a casos de llarga durada i, per tant, està bregat en situacions com la que està vivint ara amb la defensa de l'exconseller de Justícia Carles Mundó, acusat dels delictes de malversació i desobediència. A diferència de la majoria d'encausats en el judici pel referèndum de l'1-O, Mundó està en llibertat. Riba, com a docent, exerceix des del 2013 el càrrec de professor consultor del màster de dret penal de la Universitat Oberta de Catalunya.

■ ORIOL DURAN

Ara la discussió sobre el delicte de malversació és molt més tècnica i molt més difícil

discutibles, com ara si es poden posar o no més imatges de testimonis... Ja veurem com acaba.

La prohibició del tribunal d'exhibir vídeos per confrontar-los amb testimonis és normal?

Jo el que entenc que ha decidit el tribunal és que aquelles imatges en què no intervé la persona que està testificant són imatges que tenen una certa interpretació. És a dir, si un dia ve un testimoni i diu "És que el 20 de setembre hi va haver violència", i hi ha unes imatges en què el testimoni no hi és present, trobo lògic que les imatges no es vegin, perquè allò és una interpretació, i ja la farà el tribunal. Ara bé, quan el testimoni és participi d'aquelles escenes, si hi intervé, aleshores hi ha identificació i es poden explicar coses sobre si és o no és. En aquests casos, el tribunal hauria d'acceptar visionar-les.

Les defenses pel delicte de malversació de fons hi interveuen poc. No hi ha proves?

Tots els acusats tenen la malversació; el que passa és que hi ha defenses, com és el nostre cas, que només tenim la malversació, a més de la desobediència. El tema és que el 90% de les proves són sobre rebel·lió i sedició, i el 10% que queda, sobre malversació. I la malversació en carrers públics és un delicte que és molt objectiu: hi ha factura o no hi ha factura?, s'ha pagat o no s'ha pagat?; el que s'ha pagat es pot entendre que està vinculat al referèndum o no? Tot això és molt més objectiu; per tant, hi ha moltes menys proves. Nosaltres, els advocats que només hem de defensar el nostre client de desobediència i malversació, actuem molt menys, i més en el meu cas, perquè el Departament de Justícia no té cap despesa, ni tan sols es discuteix cap despesa.

Treballadors, empresaris i càrrecs de la Generalitat citats com a testimonis han declarat
Continua a la pàgina següent

preparen tots els interrogatoris. Vam assajar les possibles preguntes que ens podrien fer les acusacions en funció dels elements que surten en la causa. Vam preparar bé l'interrogatori, però poc, perquè el Carles no està acusat de rebel·lió ni de sedició, només de malversació i desobediència.

El fiscal Zaragoza va intentar embrutir la tasca de l'exconseller insinuant que no va voler reforçar els jutjats de guàrdia l'1-O. Quines proves han aportat ara al tribunal per desmentir-ho? Per cert, sempre es poden aportar proves noves amb el judici començat?

El fiscal que el va interrogar no és que de manera maliciosa volgués embrutir l'interrogatori, sinó que ell partia d'un atestat que conclou que Mundó no va voler ampliar els horaris dels jutjats de guàrdia d'aquell dia. I això no és així. Com que l'atestat és erroni, les preguntes del

fiscal també van ser errònies en aquest sentit. Per tant, per destruir aquesta visió que podia tenir el tribunal, malgrat que tot això no té res a veure amb el delicte pel qual és acusat Mundó, vam decidir aportar correus electrònics amb el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que acrediten no solament que les mesures que es van prendre des de la conselleria de Justícia van ser bones, sinó que van ser a plena satisfacció del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que el va felicitar per aquest fet. Per això vam aportar els correus electrònics. Que això es pugui aportar un cop s'hagi iniciat el judici? Hi ha un article en la llei d'enjudiciament criminal que permet anar aportant aquesta documentació, sobretot quan no ha estat objecte de l'acusació. I, tot i que no fa referència al delicte pel qual és acusat el Carles, sí que creiem que era

un bon motiu per acreditar una realitat contrària al que plantejava el fiscal. Per tant, entenc que sí que es poden aportar aquests documents.

En aquest sentit, hi ha alguna acció que es podria qüestionar d'aquest judici?

Els advocats que ja fa molts anys que exercim aquest ofici —en el meu cas, ja en fa 26— estem acostumats a una manera d'actuar als tribunals, i aquí s'està posant de manifest una actuació processal, o una interpretació de les normes processals, diferent en alguns casos de la que havíem viscut fins ara. No estic dient que sigui ni més bona ni més dolenta; tan sols diferent. I si tu rellegeixes els articles de la llei d'enjudiciament criminal, permeten aquesta interpretació. No és que ho estigui criticant, sinó que penso que aquest judici té un interès rellevant en l'àmbit processal.

En quin sentit?

Hi ha qüestions molt de detall. Per exemple, si no has proposat un testimoni, només li pots fer preguntes sobre allò que ja li ha preguntat el que ha proposat el testimoni. Estem acostumats que a un testimoni, encara que no l'hagis proposat, li puguis fer preguntes sobre tot allò que té relació amb els fets que són objecte d'enjudiciament. I aquí s'ha posat com a norma que la part que no ha proposat aquell testimoni només pugui preguntar sobre allò que ja ha dit, i així ho diu la llei d'enjudiciament criminal, aquesta és la interpretació que se'n fa.

Això no es deu al fet que es tracta d'un judici poc corrent que ha esdevingut un focus d'atenció molt gran que no tenen altres judicis?

En aquest judici s'està actuant amb la màxima pulcritud pel que fa a la norma processal penal. Després, hi ha coses més

#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Riba Advocat de Carles Mundó

Ve de la pàgina anterior que es van fer cartes per a la votació, cartells i publicitat de l'1-O, però que finalment no es van cobrar. Si no hi ha factura o deute pendent, es pot considerar malversació de fons?

Amb la reforma del Codi Penal del juliol del 2015, els contorns del delictes de malversació de cabals públics estaven més definits. Ara, aquest tipus penal s'ha d'interpretar en relació amb el delictes d'administració deslleial del patrimoni societari de societats o particulars. Això fa que la discussió sigui molt més tècnica i més difícil, i aquest serà un dels punts forts del judici i de la sentència des d'una perspectiva jurisdictonal.

Tot el govern va signar que les despeses del referèndum les assumirien de manera col·legiada. Com que va ser suspès, asseguren que no van fer cap despesa. Cert?

Efectivament, hi ha un acord en què tots els membres del govern accepten que les despeses referents al referèndum s'assumirien de manera solidària, però això és el mateix dia que hi ha el decret de convocatòria del referèndum; l'endemà queda suspès el decret de convocatòria del referèndum i, per tant, queda suspès tot. I, home, quan tu has de fer un referèndum i fas un decret, és lògic que es faci una revisió de despesa, que ha de ser un acte més polític que real. I, la veritat, la despesa que s'està discutint, la majoria, per no dir la immensa majoria, està contractada molt abans, en alguns casos a principis del 2017.

Aleshores, si l'exconseller Mundó no va signar cap factura ni va cedir locals, de què se'l pot acusar o condemnar?

Doncs això és el que s'està jutjant en aquest judici i intenta-

rem que l'acusació decaigui i que sigui absolt.

És optimista?

Sí que soc optimista.

Això amb el seu client. I amb la resta d'acusats?

Una mica menys.

S'acaba de reeditar el llibre 'El dret i la llei', de Victor Hugo. La presentació l'ha fet Carles Mundó, que escriu: "La llei és una imperfecció de la justícia." En aquest judici no estem parlant d'això? Que el que és de justícia, com el dret a votar, no s'adapta bé a la llei i per això es vol condemnar una sèrie de persones?

La interpretació que vostè fa de la frase és la que és. Crec que els membres del govern mai s'haurien pensat que es trobarien en aquesta situació, perquè mai van preveure que podrien ser acusats de delictes tan greus com el de rebel·lió i el de sedició, ni tan sols el de malversació de cabals públics. A partir d'aquí, aquest és el convenciment que tenim.

El tema de l'idioma, que abans de començar el judici es plantejava com una de les qüestions que encendrien la causa, finalment no n'ha afectat el desenvolupament.

En el nostre cas, el fet d'haver de declarar en castellà no va ser cap objecte de discussió, perquè és un tribunal que parla en castellà i no en català, i penso que com més gent capti el missatge que es vol transmetre en aquest judici, millor.

La manifestació a Madrid com a mostra de solidaritat amb els encausats podria tenir alguna mena d'incidència en el judici?

Hem de partir de la idea que es tracta d'un tribunal profes-

Josep Riba, a la sala on prepara el judici a Barcelona ■ ORIOL DURAN

nal i són uns magistrats amb molta preparació. Crec, i n'estic convençut, que ni aquesta manifestació ni cap altra de signe contrari poden afectar el judici.

Ha percebut alguna mena de tracte discriminatori o de favor per part del tribunal en funció de la persona interrogada?

No he tingut aquesta percepció en cap moment. Crec que hi ha un tracte similar amb tots els testimonis.

És homologable la justícia espanyola a la d'Europa?

Com a advocat que fa 26 anys que exerceix aquest ofici, només tinc bones paraules per als jutges i els tribunals espanyols, tret de molt comptades excepcions. Penso que la feina que fan és molt difícil. La justícia en general a Espanya és correcta, és professional, i la gent està bastant preparada; el que passa és que és difícil ser jutge. I, per les circumstàncies que envolten aquest judici, algunes persones poden pensar que les coses no són realment així.

La retransmissió per Televisió

Quant a la sentència, amb el meu client soc optimista; amb la resta, una mica menys

de Catalunya està generant una gran expectació. Gent de totes les edats que té la possibilitat de seguir-lo s'hi enganxa com si fos una sèrie o un 'reality show'. Què té aquest judici perquè passi això?

El cinema és ple de pel·lícules de judicis. I si estan ben fetes, agraden a la gent. Per tant, partim d'un primer element atractiu, un judici. I si aquest judici té altres al·licients com ara el fet que s'hi està jutjant el que ha estat objecte de la història de Catalunya i d'Espanya dels últims anys, i per tant la gent se sent part de tot això, a favor o en contra, la cosa és encara més atractiva. I, finalment, si hi afegim que hi ha uns actors que són polítics de primera línia que han decidit coses que formen part dels secrets de la política, tot plegat fa que la gent s'hi enganxi.

Li agradava la sèrie de televisió 'Perry Mason'?

Jo vaig més enllà i em quedo amb una pel·lícula: *Matar un rossinyol*, basada en un llibre de l'escriptora Harper Lee. De fet, és una pel·lícula sobre el racisme, però les escenes del judici em van impactar molt i les trobo magnífiques. Una pel·lícula valenta per l'època, amb Gregory Peck de protagonista. ■

f @bahariclubcatella

www.bahariclub.com

info@bahariclub.com

+34 606 60 83 33

GAUDIU D'UN ESPAI SINGULAR

PER A CELEBRAR EL VOSTRE ENLLAÇ

Cerimonies i banquets a peu de platja, descobreix un oasi a la platja de Calella.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Miquel Sàmper

Portaveu del PDeCAT a l'Ajuntament de Terrassa

La mentida d'un guàrdia civil

Tots els demòcrates que vivim a Catalunya sabem que a Catalunya no hi va haver violència en què es puguin sustentar les acusacions que recauen sobre els acusats en el judici del procés. La ignominiosa situació de presó provisional que quasi tots ells pateixen, està només justificada per l'arbitrarietat d'un Tribunal Suprem parcial i per la irresponsabilitat inicial (fiscal Maza) i sobrevinguda d'una fiscalia que ja no només afina el que fa falta, sinó que és capaç de sustentar sense cap vergonya un relat basat en la mentida.

Aquesta irresponsabilitat ho és només dels quatre fiscals que estem veient cada dia a la sala de vistes del Tribunal Suprem, encapçalats per Zaragoza i Madrigal; són més aviat les irresponsabilitats dels fiscals generals de l'Estat que han ocupat els seus càrrecs d'ençà que la causa criminal del procés està en marxa. No sobta que Maza, Navajas i Sánchez Melgar, proposats pel Partit Popular i pel llavors ministre de Justícia Rafael Català,

creessin i sostinguessin aquest fal·laç relat de la violència catalana; són els autors materials de la falsa acusació per la qual part del nostre govern legítim i els Jordis estan privats de llibertat, i crec francament que algun dia n'hauran de respondre penalment, ja que els delictes contra la Administració de Justícia estan degudament regulats al Codi Penal. Sobta una mica més la conducta de la fiscal general actual, la Sra. María José Segarra, nomenada pel rei Felip VI a proposta del govern socialista de Pedro Sánchez, conforme a l'article 124.4 de la Constitució Espanyola, i és així perquè, malgrat el principi jeràrquic que regeix a la fiscalia (a diferència del poder judicial), res no ha fet ella per reconduir aquest judici basat en una mentida rere una altra. Dijous passat, el guàrdia civil amb número de TIP S00885Q va afirmar en la seva condició de testimoni, i per tant obligat a dir veritat, que un polític de l'Ajuntament de Terrassa de nom Sàmper: "Intervino alentando, animando, cantando y provo-

Un cotxe de la Guàrdia Civil amb clavells en l'escorcoll d'Unipost ■ A.P.

cando una actitud para nada pacífica". Resulta que aquest polític soc jo i ni vaig encoratjar, ni vaig animar ningú i, per descomptat, no vaig provocar ni res ni ningú amb cap conducta que no fos pacífica en la seva màxima expressió.

Hem presenciat com el magis-

trat Marchena ha tingut diferents maneres d'interpretar el fals testimoni quan ha declarat, per exemple, el senyor Zoido que quan ho ha fet el senyor Mestre, tolerant al primer una impune amnèsia aguda i obrint per la mateixa conducta diligències penals al segon. El relat de la mentida creat

en el seu moment per la querrela del fiscal Maza, i instruït pel jutge Llarena, ha trobat en els testimonis de les acusacions o de la majoria d'ells, uns alumnes rigorosos, disciplinats i lleials a l'esperit de l'"A por ellos" i de la sacrosanta unitat de la nació espanyola. No és gens fàcil lluitar contra aquesta postveritat jurídica que res té a veure amb l'autèntica realitat dels fets, però estic convençut que l'excelsa feina feta per

El que diu el guàrdia civil amb TIP S00885Q no és cert, i m'obliga a interposar accions penals

tots els advocats de les defenses, a Europa donarà el seu resultat. Dins d'aquesta mentida global del relat de l'Estat espanyol, una de petitíssima m'afecta a mi a títol personal, perquè el que diu el guàrdia civil amb número de TIP S00885Q no és cert, i m'obliga a interposar accions penals per esclarir la veritat. Tant de bo que pugui prosperar i col·laborar a demostrar l'ús abusiu de la manipulació d'aquest judici; tant de bo que ens ajudi a pair una mica millor tanta impotència.

El joc

LOTERÍA NACIONAL				SORTEIG 24/19		Llista acumulada de les quantitats que han correspost als números premiats, classificats per la seva xifra final													
SORTEIG DEL DIA 23 DE MARÇ DEL 2019						Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig													
Deu sèries de 100.000 bitllets cadascuna																			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9										
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS		
86400	.750	86401	.900	86402	.750	86403	.750	86404	.900	86405	.900	86406	.750	86407	.750	86408	.750	86409	.750
86410	.750	86411	.900	86412	.750	86413	.750	86414	.900	86415	.900	86416	.750	86417	.750	86418	1.500	86419	.750
86420	.750	86421	.900	86422	.750	86423	.750	86424	.900	86425	.900	86426	.750	86427	.750	86428	.750	86429	.750
86430	.750	86431	.900	86432	.750	86433	.750	86434	.900	86435	.900	86436	.750	86437	.750	86438	.750	86439	.750
86440	.750	86441	.900	86442	.750	86443	.750	86444	24.900	86445	1.300.000	86446	24.750	86447	.750	86448	.750	86449	.750
86450	.750	86451	.900	86452	.750	86453	.750	86454	.900	86455	.900	86456	.750	86457	.750	86458	.750	86459	.750
86460	.750	86461	.900	86462	.750	86463	.750	86464	.900	86465	.900	86466	.750	86467	.750	86468	.750	86469	.750
86470	.750	86471	.900	86472	.750	86473	.750	86474	.900	86475	.900	86476	.750	86477	.750	86478	.750	86479	.750
86480	.750	86481	.900	86482	.750	86483	.750	86484	.900	86485	1.200	86486	.750	86487	.750	86488	.750	86489	.750
86490	.750	86491	.900	86492	.750	86493	.750	86494	.900	86495	1.200	86496	.750	86497	.750	86498	.750	86499	.750
96800	.750	96801	.900	96802	.750	96803	.750	96804	.900	96805	.900	96806	.750	96807	.750	96808	.750	96809	.750
96810	.750	96811	.900	96812	.750	96813	.750	96814	.900	96815	.900	96816	.750	96817	.750	96818	.750	96819	.750
96820	.750	96821	.900	96822	.750	96823	.750	96824	.900	96825	.900	96826	.750	96827	.750	96828	.750	96829	.750
96830	.750	96831	.900	96832	.750	96833	.750	96834	.900	96835	.900	96836	.750	96837	.750	96838	.750	96839	.750
96840	.750	96841	.900	96842	16.075	96843	250.000	96844	16.225	96845	1.650	96846	.750	96847	.750	96848	.750	96849	.750
96850	.750	96851	.900	96852	.750	96853	.750	96854	.900	96855	1.650	96856	.750	96857	.750	96858	.750	96859	.750
96860	.750	96861	.900	96862	.750	96863	.750	96864	.900	96865	.900	96866	.750	96867	.750	96868	.750	96869	.750
96870	.750	96871	.900	96872	.750	96873	.750	96874	.900	96875	.900	96876	.750	96877	.750	96878	.750	96879	.750
96880	.750	96881	.900	96882	.750	96883	.750	96884	.900	96885	1.200	96886	.750	96887	.750	96888	.750	96889	.750
96890	.750	96891	.900	96892	.750	96893	.750	96894	.900	96895	1.200	96896	.750	96897	.750	96898	.750	96899	.750
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions			
1970	3.750	1	.150	262	.750	023	.750	7084	3.900	2945	4.650	1966	3.750	077	.750	048	.750		
040	.750							144	.900	445	1.650	4976	3.750	337	.750	128	.750		
								634	.900	855	.900	256	.750	507	.750	418	.750		
								4	.150	915	.900	526	.750						
										45	.900								
										85	.450								
										95	.450								
										5	.150								

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 105.000.000 D'EUROS EN PREMIS

PREMI ESPECIAL
14.870.000 €

Núm. 86445
PRIMER PREMI

FRACCIÓ
1a

SÈRIE
4a

PREMI ACUMULAT
15.000.000 €

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP fa un avís a Poble Lliure, però no trenca la relació

■ L'adverteix que no incorpori candidats municipals ni càrrecs a la coalició de Front Republicà creada per al 28-A

Presentació de la coalició Front Republicà, amb Poble Lliure, Pirates i Som Alternativa ■ EFE

Redacció

BARCELONA

El consell polític de la CUP va decidir ahir fer una advertència, però no trencar de moment amb el corrent Poble Lliure després que aquest decidís presentar-se a les eleccions espanyoles del 28-A com a Front Republicà després de tancar un acord amb Pirates de Catalunya i la plataforma Som Alternativa, de l'exdiputat Albano Dante Fachin. L'hereu de l'històric Moviment de Defensa de la Terra (MDT) va decidir prendre aquesta decisió després del consell polític de la CUP del 10 de març passat en què es va rebutjar concórrer als comicis espanyols en considerar que s'havia de centrar l'energia en les eleccions municipals. Això sí, en un comunicat, la CUP assegurava ahir que "no obrirà una confrontació amb opcions independentistes i d'esquerres que aposten per participar en aquestes eleccions", però sí que avisa Front Republicà que "s'abstingui de fer passos irreversibles" i, per tant, que "no incorpori candidats municipals, càrrecs electes i càrrecs orgànics en les llistes".

Els anticapitalistes van ratificar també la seva aposta pel municipalisme per "avançar cap a l'alliberament nacional i social" i consideren que cal "desplegar una estratègia des de la base" que permeti "recuperar la iniciativa política com a país". ■

20es Liceu
la força de l'òpera

DESCOBREIX TOTA LA NOVA TEMPORADA 2019 / 2020
LICEU.CAT

CELEBREM LA TEMPORADA DELS 20 ANYS
ABONA'T A PARTIR DE L'1 D'ABRIL DE 3 A 12 TÍTOLS

FINA A UN **35%** DTE

TURANDOT
PUCCINI OCTUBRE

DOÑA FRANCISQUITA
VIVES NOVEMBRE

AIDA
VERDI GENER - FEBRER

LES GRANDS BALLETS CANADIENS
PERGOLESI - BEETHOVEN SETEMBRE

LA CLEMENZA DI TITO
MOZART FEBRER - ABRIL

LOHENGRIN
WAGNER MARÇ - ABRIL

ENGLISH NATIONAL BALLET
GISELLE
D'AKRAM KHAN ABRIL

PAGLIACCI
LEONCAVALLO DESEMBRE

ALCIONE
MARAIS MAIG

CARMEN
BIZET JUNY

CAVALLERIA RUSTICANA
MASCAGNI DESEMBRE

IL BARBIERE DI SIVIGLIA
ROSSINI JULIOL - AGOST

TORNERO CNC

para empresa de mecanizados de precisión.
Vallès Oriental. 8H.
Valoramos FP Grado Medio, Autocad.

Envíen CV:
tornerocnc30@gmail.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Òscar Palau

La legislatura que trontolla

Que la legislatura catalana ha estat un camp de mines des de l'inici és evident per la dificultat afegida d'haver de revertir els efectes del 155 i els constants entrebancs dels poders de l'Estat als diputats represaliats. Després, però, mai ha acabat d'arrencar en espera del judici a l'1-O, pel des-acord partidista en el rumb a seguir, sobretot, en el tímid diàleg obert amb el PSOE, i la incapacitat dels grans grups independentistes de pactar una estratègia unitària, més enllà d'un pla de govern per anar fent en el dia a dia, presentat fa mig any i que l'oposició dubta que s'estigui aplicant.

En les últimes setmanes, diversos factors han fet més evident que mai la fragilitat d'un executiu que està en minoria al Parlament –també perquè hi ha quatre diputats de JxCat que no voten– i, per tant, trontolla. La negativa dels comuns a seguir negociant els pressupostos ha deixat JxCat i ERC sense l'únic potencial aliat que els quedava, un cop la CUP ja es va situar a l'oposició d'entrada i el PSC va descartar votar-los davant la negativa dels independentistes a aprovar els de Sánchez al Congrés. Aquesta setmana, en un intent a la desesperada, el conseller de Relacions Institucionals, Alfred Bosch,

encara assegurava al Parlament que no han "perdut l'esperança" de tirar-los endavant i instava el PSC a "seure i parlar-ne seriosament". Els socialistes, però, ja han deixat clar que, si els estan exigint a diari que hi portin el projecte de llei, no és pas per negociar-lo sinó per tombar-lo i donar l'estocada final a la legislatura. El seu líder, Miquel Iceta, ja li deia al president Torra en la sessió de control: que se sotmeti a una qüestió de confiança –que no és clar que pogués superar, si bé dependria al capdavant de la CUP i de la conjuntura del moment– o convoqui eleccions.

La portaveu Eva Granados posava dades a les crítiques en una interpel·lació dimecres mateix: aquesta legislatura, JxCat i ERC ja han perdut més d'un centenar de les votacions de propostes de resolució i mocions que s'han fet al Parlament. En concret, 106 d'un total de 321, un terç. De fet, anava més enllà per mostrar la "paràlisi" i la "inacció", i assegurava que s'han pres 268 acords de govern des del juny, un període en què, per exemple, l'executiu valencià n'ha pres 601, més del doble. "Perden una votació de cada tres, amb quina cara poden dir que tenen el suport d'aquest Parlament? No poden continuar com si res", etzibava. El

Artadi, pensativa, al seu escó de govern que acaba de deixar ■ O. DURAN

PSC denuncia que l'executiu ha incomplert la majoria de mandats parlamentaris, fins i tot alguns que va votar a favor, en temes com ara el desplegament d'algunes lleis, la retallada de taxes universitàries o el finançament d'escoles bressol. També la líder dels comuns, Jéssica Albiach, arribava a una conclusió similar, després de retreure en la sessió de control la inacció contra el canvi climàtic: "Governin o convoquin una qüestió de confiança."

La marxa de consellers com ara Ernest Maragall, fa uns mesos, a la qual ara se sumen les de Laura

Borràs i Elsa Artadi, també per concórrer a altres cites electorals, ha acabat de donar munició a l'oposició, que ho qualifica de "desbandada". Tot i que amb la boca petita, les veus que veuen a prop la fi de la legislatura dijous arribaven ja al grup que va garantir-la amb l'abstenció a la investidura de Torra: la CUP. "Que inversemblant i distant de la realitat sembla ara el seu discurs aquell dia", es resignava la diputada Maria Sirvent, que per primer cop suggeria que la legislatura es pot donar per acabada. Als passadissos, de fet, pocs creuen que passi de la tardor. "És

surrealista deixar el govern per llistes municipals i al Congrés, és indicador de com ni vostès es creuen la seva acció de govern", etzibava, per sentenciar: "La deserció és senyal d'un govern acabat". Els cupaires, que subscriuen les crítiques de desgovern del PSC, van ser molt durs amb l'executiu "efectiu", i el van acusar de "matar" el mandat de l'1-O per tornar a l'autonomisme i de dur a terme una "colonització partitocràtica" de les institucions. De fet, denunciaven que JxCat i ERC s'han repartit fins a 523 càrrecs, i que només entre alts càrrecs i directius, amb sous mitjans de 70.000 euros, s'enduen en nòmines uns 28 milions l'any.

"Hem entès que calia fer política a més llocs, i ja hem treballat en els relleus", es defensava Artadi en l'últim ple com a consellera, en què s'aferrava a una llarga llista de l'obra de govern que segons ella s'està fent. En el que sonava a reflexió de comiat, a més, reivindicava que s'ha superat una etapa, perquè ja no s'està "en el peix al cove ni a pagar per avançat", i que "no hi ha diàleg si no es pot parlar de dret a l'autodeterminació i de la fi de la repressió". Això sí, admetia que la repressió fa prendre "decisions molt complicades", i retreia al seu torn a la CUP que no investís Turull fa un any. "Tots tenim dubtes de com hem de procedir, i ens costa explicar cap on anem", es repetia, per deixar un últim desig en veu alta: "Hauríem de reflexionar tots per la unitat d'acció." Que no vagi ja tard. ■

Reclamen museïtzar la comissaria de Via Laietana

Una comissió vol convertir-la en un centre d'interpretació i memòria de la tortura

Òscar Palau
BARCELONA

Convertir la històrica Jefatura Superior de Policia de la Via Laietana de Barcelona, seu de la policia política franquista i encara avui comissaria de la Policia Nacional, en un centre memorial i documental per difondre el coneixement i la memòria sobre la tortura policial durant la dictadura. Aquest és l'objectiu d'una comissió de diverses entitats culturals i memo-

rialístiques que aquesta setmana s'ha reunit al Parlament amb diputats de tots els grups, tret del PP i la CUP, dels quals va obtenir el compromís d'activar el suport de la cambra. El PSC també intercedirà per una cita amb la delegada estatal, Teresa Cunillera.

La mesura, de fet, ja s'inclou en l'acord aprovat pel Congrés l'1 de juny del 2017, amb l'únic vot en contra del PP, que comportaria el trasllat de l'actual dotació policial –probablement a instal·lacions que ja ocupen a la Verneda–, l'accés a tots els arxius policials del franquisme i el dipòsit d'una còpia, en el termini de sis mesos, a

l'Arxiu Nacional de Catalunya. La conversió de l'edifici en un centre de denúncia de la impunitat i tortura durant el franquisme seria la mesura final.

La comissió demana també que es garanteixi la preservació de l'edifici i els seus espais més emblemàtics, amb la seva declaració immediata com a bé cultural d'interès local, i que sigui transferit a la Generalitat o a l'Ajuntament, perquè n'elaborin un projecte de museïtzació i un pla d'usos. Així mateix, aprofitant la remodelació que afrontarà aviat la Via Laietana, les entitats demanen que s'instal·lin plafons explicatius a la façana i

A l'històric edifici encara hi ha contingents avui de la Policia Nacional ■ JOSEP LOSADA / ARXIU

s'aixequi al davant un monument contra la tortura. Els impulsors recorden que mesures similars ja s'han pres en altres capitals europees que van viure tracta d'una reclamació històrica que vol fer justí-

cia als milers de persones que hi van ser torturades, i que tancaria un triangle memorialístic amb el castell de Montjuïc i la presó Model de Barcelona.

Uns 150 represaliats, historiadors, representants d'entitats de la me-

mòria, de centres d'estudis i associacions d'arxivers ja han signat un manifest reivindicatiu en les últimes setmanes que es posarà a disposició del públic a partir d'aquest dimarts, després d'un acte públic a les 11 davant de l'edifici. ■